

උත්තර භාරතීය හින්දු සංස්කෘතියෙහි හා ලාංකේය උඩරට සංස්කෘතියෙහි කෙරෙන විවාහ වාරිත්‍ර විධි පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක විමසුමක්

කරුණාරත්න, කේ. ජේ. එන්. ඒ.¹

ස්ත්‍රියක හා පුරුෂයෙකු අතර පැවත්වෙන ආචාරශීලී හවුල් ජීවිතය විවාහය යනුවෙන් හැඳින්විය හැකිය. සෑම සමාජයකම පැවැත්ම උදෙසා විවාහය අවශ්‍ය වන්නක් වන අතර එය එකී සමාජයට සුවිශේෂී ස්වභාවයෙන් සිදු කරයි. ආගමික කර්තව්‍යයන් සඳහා පුත්‍රයෙකුගේ අවශ්‍යතාව, පරම්පරාව පවත්වාගෙන යාම හා රකිසැප විඳීම විවාහයේ පරමාර්ථ බව වේද සාහිත්‍යයෙහිද දැක්වේ. විවාහය නැමැති ස්ත්‍රී පුරුෂ සම්බන්ධයට ඇත අතීතයේ සිටම සිරිත්-විරිත් පැවති බව පෙනේ. මෙම සිරිත්-විරිත් රැසක් යම් යම් වෙනස්කම් සහිතව වර්තමානයෙහිද අප සමාජයෙහි දක්නට ලැබේ. භාරතීය සංස්කෘතියෙහි 'සෝලත් සංස්කාර' නම් වාරිත්‍ර දහසයෙන් විවාහ වාරිත්‍රයට සුවිශේෂී වැදගත්කමක් හිමි වන්නේ විවාහය යනු ස්ත්‍රියකගේ හා පුරුෂයෙකුගේ ශරීරය පමණක් නොව ආත්මයන්ද සම්බන්ධ වීමක් බව ඔවුන් පිළිගන්නා බැවිනි. එසේම බ්‍රාහ්මණ ආශ්‍රම ධර්මයන්හිද 'ගෘහස්ථ ආශ්‍රමයට' ප්‍රවේශ වන්නේ විවාහයෙනි. විවාහයට ප්‍රථමයෙන් ගැලපෙන ජීවන සහකරුවෙකු හෝ සහකාරියක තෝරා ගැනීම සඳහා භාරතයේ පමණක් නොව ලංකාවෙහිද වැදගත් ස්ථානයක් හිමි වේ. මෙහිදී ජාතිය, කුලය, ආගම මෙන්ම ඡන්ම පත්‍ර ගැලපීමටද අවධානයක් යොමු කරයි. හින්දු විවාහය පවිත්‍ර ආගමික වාරිත්‍රයකි. එම විවාහ වාරිත්‍ර සඳහා හින්දු පූජකයන් සහභාගි වුවද උඩරට විවාහ වාරිත්‍ර සඳහා හික්ෂුන් සම්බන්ධ නොවේ. නමුත් පෝරුවේ වාරිත්‍ර, අෂ්ඨක කීම, පැන් වැඩීම වැනි වාරිත්‍ර තුළ ආගමික ස්වරූපය දැකිය හැකිය. එසේම දැනට ලංකාවෙහි ක්‍රියාත්මක වන යම් යම් විවාහ වාරිත්‍ර පැරණි උත්තර භාරතීය විවාහ වාරිත්‍ර අතරින් ශේෂ වූ ඒවා බව පෙනේ. මේ අනුව උත්තර භාරතීය හා ලාංකේය උඩරට සංස්කෘතියෙහි විවාහ වාරිත්‍රයන්හි සමානතා මෙන්ම අසමානතා පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙන් අපේක්ෂා කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද: උත්තර භාරතීය හින්දු සංස්කෘතිය, වාරිත්‍ර, ලාංකේය උඩරට සංස්කෘතිය, විවාහය, සිරිත්-විරිත්

¹ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) ප්‍රථම වසර, හින්දු අධ්‍යයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
nipuniapekhshika1994@gmail.com